

नव जनचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अभिलेखा सुरक्षा पत्रको मुख्य शक्ति रहेको फिल्म 'धारा'को पहिलो गीत 'ट्याउ ट्याउ' सार्जनिक गरिएको छ । गायक पुष्पन प्रधान र गायिका आकाङ्क्षा थापाको स्वर रहेको गीतमा शब्द र सङ्गीत पनि पुष्पन प्रधानकै छ ।

आजको विचार...

सामाजिक...
(दुई पेजमा)

चिरञ्जीवी अधिकारी

अभिलेखा भवन कोसीले ६ वर्ष अगाडि निर्माण गर्ने घोषणा भएको फिल्म 'धारा'को पहिलो गीत 'ट्याउ ट्याउ' सार्जनिक कृपा चौलागाईले बनाउने भएको छ । जसका लागि उनले धेरै चलचित्र विकास बोर्डबाट निर्माण इजाजत सकेको लिएको छ । सुरक्षा को नामबाट फिल्म निर्माता माघव वाजलेले आफूले निर्देशन गर्ने गरी घोषणा गरेका थिए । घोषणा भएको केही समयपछि फिल्मको सतर्पण स्वागतित्व अभिलेखा भवन कोसीलाई दिएर निर्माता वाजले फिल्मबाट अलग भएका थिए ।

वर्षा राउत, सुरक्षा पन्त, प्रभात थापा र सुरभि थापा लगायतका कलाकारहरू देखिएका छन् ।

वर्ष ३१ अंक ५२ शेर २१ गते आइतबार 7 September 2025, Sunday पृष्ठ संख्या 8 मूल्य रु ५/-

संक्षिप्त समाचार

सिद्धीमा 'सार्क' को आक्रमणबाट एकको मृत्यु

(रासस/एएफपी) सिद्धी, भदौ २१/अस्ट्रेलियाको उत्तरी सिद्धीको समुद्री किनारमा शनिबार एउटा शङ्कास्पद 'सार्क'ले एक व्यक्तिलाई किच्दा मृत्यु भएको अस्ट्रेलियाली प्रहरीले जनाएको छ । न्यु साउथ वेल्स प्रहरीले एक विज्ञापित जारी गर्दै ती व्यक्तिलाई बिहानी समुद्रबाट 'बड रिफ विच'स्थित किनारमा लतिएको तर घटनास्थलमै उनको मृत्यु भएको जनाएको छ । "उत्तरी समुद्री तटमा सार्कको टोकाइबाट एक व्यक्तिको मृत्यु भएको छ," प्रहरीले भनेको छ । मृतकको नमूना फोरेन्सिक परीक्षणको लागि पठाइएको छ । सन् २०२२ मा लिटिल बेमा ३५ वर्षीय बेलायती डाइभिङ प्रशिक्षक सिमोन गेलिकको मृत्यु भएपछि सिद्धीमा सार्क आक्रमणको यो पहिलो घातक आक्रमण हो । यसअघि सन् १९६३ मा सो सहरमा सार्कले व्यापक आक्रमण गरेका थिए । पछिल्लो आक्रमणपछि उत्तरी उपनगर म्यान्डी र नार्वेनिलीचको प्रशात महासागरका समुद्री तटहरू 'अर्को' सूचना नभएसम्मका लागि' बन्द गरिएको छ ।

गाउँमा बुढापाका र बालबालिका मात्रै छन्

रासस
बोरपाटन (बागलुङ), भदौ २१/बागलुङका धेरैसजो ग्रामीण क्षेत्र बसाइँसराइका कारण सुनसान बन्दै गएको छ । बसाइँसराइले गाउँ मात्रै सुनसान भएका छैनन् । पहिले धान, गहुँ र मकै फल्ने खेतीयोग्य जमिन पनि अहिले उराठिलो बनेका छन् । कतै सिउँडी पलाएका छन्, त कतै वनमाराले ढाकिएका छन् । तालुका ठोकेको घर पनि खिरेर रूग बनेका छन् ।
खास गरी जिल्लाको काठेखोला गाउँपालिका, जैमिनी, गलकोट नगरपालिकामा बसाइँसराइ गरे सहर बजार फर्नेको संख्या धेरै छ । अहिले गाउँमा बुढापाका र बालबालिका मात्रै छन् । युवा शक्ति पनि विदेश पलायन भइरहेका छन् । यसले गर्दा वर्षेनी उर्वर जमिन बाँफोमा परिणत हुँदैछ । बसाइँसराइ र जनशक्तिको विदेश मोहको अन्तर उत्पादनमा परेको छ । बागलुङमा कूल एक लाख ७८ हजार ४०६ हेक्टर

जमिन रहेको छ । त्यसमध्ये ४६ हजार १४८ हेक्टर जमिनमा खेती गर्न सकिन्छ । हाल ३० हजार ५०३ हेक्टर जमिनमा मात्रै खेती भइरहेको कृषि ज्ञान केन्द्र बागलुङका सूचना अधिकारी सन्तोष अधिकारीले जानकारी दिए । कूल जमिनको २५ प्रतिशत मात्रै खेती योग्य जमिन रहेकोमा अहिले १७ प्रतिशत जमिनमा मात्र खेती हुने गरेको अधिकारीले बताए । बागलुङमा १५ हजार ६४५ हेक्टर जमिन बाँफो रहेको उनको भनाइ छ । आगामी वर्ष अर्कै घटने संभावना रहेको अधिकारीले बताए । खेतबारीमा काम गर्ने जनशक्ति विदेशिने र बजार फर्ने गर्दा खेतीयोग्य जमिन बाँफो हुँदै गएको उनी बताउनुहुन्छ । आगामी वर्षहस्ता बाँफो जमिन थप बढ्दै जाने

संभवता रहेको उनले सुनाए । उनले भने, "बागलुङ जिल्ला मरि ४६ हजार १४८ हेक्टर जमिनमा खेतीयोग्य जमिन छ, तर अहिले जम्मा ३० हजार ५ सय ३ हेक्टरमा मात्रै खेती भइरहेको छ, यो संख्या पनि अर्कै घटिरहेको छ, १४ हजार ६२५ हेक्टर जमिन बाँफो छ भने एक हजार २० हेक्टर जमिनमा खती नगरी अन्य प्रयोगका लागि प्रयोग भएका छन्, जबसम्म गाउँबाट बजार फर्ने र विदेश पलायन हुने अवस्था रोकितैन तबसम्म खेतीयोग्य जमिन बाँफोमा परिणत हुँदै जाने संभावना बढेको छ ।" जैमिनी -४ की देवी शर्माले बारीमा काम गर्ने मान्छे नहुँदा अहिले आफ्नो ८० प्रतिशत खेती गर्ने बारीमा फाडी पलाएको बताए । छरछिमेकी बसाइँ सरैर चितवन, गैडाकोट

र भैरहवा गएको उनको भनाइ छ । पहिले २० मु्री धान, २२ मु्री मकै र कोदो उत्पादन गरेको स्मरण गर्दै अहिले पाँच/सात मु्री उब्जाउन गाह्रो पर्ने शर्माले बताए । पैसा लिएर खनजोत गर्ने खेतालासमेत नपाइने उनी बताउनुहुन्छ । "जुम जमान फेरिए, हाग्री पालामा यो गाउँघर कति रमाइलो थियो, वरपरका खेतबारीमा धान, मकै, गहुँ उत्पादन हुन्थ्यो, बाहिरबाट केही पनि ल्याएर खान पर्दैनथ्यो, अहिले त गाउँमा गरि खाने घाले (ठाउँ) भएर पनि काम गर्ने मान्छे पाइँदैन" उनले भने, "हर्दोहिँ मेरो हात पाखुराले दु:ख गरेर अन्न फलाएको ठाउँ यस्तो फाडीले ढाक्ने भयो, पछि-पछि त अहिले खेती हुने ठाउँ पनि जङ्गलमा परिणत हुन्छन् भन्ने परि लाग्न

थाल्यो ।" काठेखोला -८ लेखानीका मेघराज कंडेलले पछिल्लो १० वर्षमा गाउँका आधा बढी खेतीयोग्य जमिन बाँफो बनेको सुनाए । पहिले बारीमा उत्पादन गरेको धान बेच्ने वर्षभरी खाएर लाउन पुग्ने गरेको भन्दै अहिले बारी भएर पनि उत्पादन गर्न नसकेको उनको भनाइ छ । युवा विदेश जाँदा गाउँमा बुढाबुढी मात्रै रहेको भन्दै आफूहरूले काम गर्न नसक्दा खेतीयोग्य जमिन बाँफो बनेको कंडेलले बताए । जिल्लामा कूल खेतीयोग्य जमिनको २५.८७ प्रतिशत जमिनमा मात्र सिँचाइ सुविधा पुगेको जलस्रोत तथा सिँचाइ विकास डिभिजन कार्यालय बागलुङले जनाएको छ । दुई हजार ८४१ हेक्टर जमिनमा मात्रै बाँडे महिना सिँचाइको सुविधा रहेको छ ।

बजारबाट सामग्री खरिद गर्दा ध्यान दिनुपर्ने कुरा

- क्रेता वा सामग्री खरिदकताले:**
- विल वा रसिदको विवरण ठीक छ कि छैन जाँच गरौ,
 - सामानको नाम, मात्रा, मूल्य, मूल्य अभिवृद्धि कर (VAT), लगायत विवरण हेर्ने गरौ,
 - विलमा मिति, विजक नम्बर र किनमेल गरिएको स्थान सही छ वा छैन जाँच गरौ,
 - प्राप्त विल वा रसिदलाई सुरक्षित राखौ,
 - विलमा व्यवसायको नाम, ठेगाना, फोन नम्बर र PAN नम्बर उल्लेखित भए/नभएको हेरौ,
 - कुनैपनि वस्तु तथा सेवा खरिद गरेपछि विल/बिजक माग्ने गरौ,
- बिक्रेताले:**
- ग्राहकलाई सामग्री खरिद गरेको विल अनिवार्य रूपमा दिऔ,
 - विल बमोजिमको सामान उपलब्ध गराऔ,
 - सामान खरिद बिक्री गर्दा विल अनिवार्य लिने/दिने गरौ ।**

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

आज निजामती सेवा दिवस मनाइँदै

पाल्पा, भदौ २१/आज देशभर विभिन्न कार्यक्रम गरी निजामती सेवा दिवस मनाइँदै छ । नेपालमा हरेक वर्ष भदौ २२ गतेको दिनलाई निजामती दिवसको रूपमा मनाइँन्छ । तत्कालिन प्रधानमन्त्री टंकप्रसाद आचार्यले विसं २०१३ साल भदौ २२ गते निजामती ऐन ल्याएको दिन पारेर यस दिवस मनाउन थालिएको हो ।

२०६० सालदेखि यस दिवस नियमित मनाउन थालिएको छ । निजामती सेवाको आदर्श र अस्तित्व राज्यसँग प्रत्यक्ष जोडिएको हुन्छ । राज्यले आना नागरिकलाई आफ्नो उपस्थिती र न्यायमा आधारित प्रशासनको प्रदान गर्न निजामती कर्मचारीहरूको भूमिका अतुलनिय हुन्छ । निजामती सेवाको आदर्श र यस क्षेत्रमा अन्य क्षेत्रबाट व्यवहारले सुशासन र प्रशासनप्रति जनविश्वास जाहेर गर्दछ । निजामती सेवा दिवसले

समुदायमा सार्वजनिक सेवाको मूल्यप्रति सम्मान बढाउन तथा विकास प्रक्रियामा सार्वजनिक प्रशासनको योगदानको चर्चा र प्रशंसा गर्न सक्नुपर्छ । यो दिनले कर्मचारीको कार्यसम्पादन पहिचान

दिनुका अलावा बेरोजगार युवालाई सार्वजनिक प्रशासनप्रति आकर्षित गर्न वातावरण सिर्जना गर्न सक्नुपर्छ । निजामती सेवाको आदर्श र अस्तित्व राज्यसँग प्रत्यक्ष जोडिएको हुन्छ र

राज्यले आफ्ना नागरिकलाई आफ्नो उपस्थिती र न्यायमा आधारित प्रशासनको प्रदान गर्न निजामती कर्मचारीहरूको भूमिका अतुलनिय हुन्छ । **-बाँकी अन्तिम पेजमा...**

पा.वि.हु.द.नं. ०५१/०५२

पा.वि.प्र.का.द.नं. ११/०५१/०५२

सम्पादकीय

निजामती सेवा दिवसको सान्दर्भिकता

निजामती सेवा दिवस आज विभिन्न कार्यक्रम गरी मनाइँदै छ । नेपालमा निजामती सेवाको लामो इतिहास रहेको भए तापनि निजामती सेवा ऐन, २०१३ जारी भएको दिन 'भाद्र २१' लाई आधार मानेर सरकारले २०६१ सालदेखि यो दिवस मनाउन थालेको हो । निजामती सेवा दिवस निजामती राष्ट्रसेवक, सार्वजनिक सेवाका सेवाग्राही र आम सरोकारवालाका लागि आफैँमा महत्त्व राख्ने दिन हो । मुत्सुकी प्रशासनको मियोका रूपमा रहेको निजामती सेवा सरकारको अपरिहार्य कार्यकारी अङ्ग हो । निजामती सेवालै राज्यका अन्य सेवाहरूको तुलनामा महत्त्वपूर्ण भूमिका र कार्य-जिम्मेवारी वहन गर्नुपर्ने हुन्छ । सार्वजनिक नीति तर्जुमा सरकारका सबै तहमा राजनीतिक नेतृत्वलाई विशेषज्ञयुक्त सहयोग पुऱ्याउँदै राज्यका नीति कार्यान्वयन गर्ने तथा सार्वजनिक सेवाप्रवाह गर्ने मूल अभिष्टले गठित यो सेवामा व्यवसायिक कर्मचारीहरू आबद्ध छन् । राज्य र जनताबीच हुने सामाजिक सम्पर्कको कार्यान्वयनकर्ताका रूपमा कर्मचारी रहने हुँदा यसले ठूलो जिम्मेवारी प्राप्त गरेको हुन्छ । यी जिम्मेवारीहरू गुणस्तरीय प्रकारले सम्पादन भएकोमा गौरवान्वित हुने अवसर हो, त्यसैले यस दिवसमा वर्षभरि सम्पादन गरिएका उदाहरणीय कार्यहरूको स्मरण मात्र गरिँदैन, त्यस्तै उल्लेखनीय कार्यसम्पादनकर्तालाई सम्मान गरी आगामी वर्षका लागि अधिक कुशलतापूर्वक कर्मक्षेत्रमा प्रवेश गरी नतिजामा पुग्ने तरिकाहरूको खोजी यसै दिवसमा गरिनुपर्छ । तर त्यसो हुन सकिरहेको छैन ।

नेपालमा निजामती सेवा दिवस जुन उद्देश्य लिएर मनाउन प्रारम्भ गरिएको हो, सो प्राप्त हुन नसकी औपचारिकता पूरा गर्नमा मात्र सीमित हुँदै गएको अवस्था छ । त्यसैले, यस दिवसलाई मनाउने समग्र प्रारूपमा नै परिवर्तन गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिएको छ । अहम पछिल्लो समय कर्मचारीसँग जनताको असन्तुष्टि पाइन्छ । सरकारले 'समुद्र नेपाल सुखी नेपाली को नारा अधि सारे पनि कर्मचारीतन्त्रको वेवास्ताका कारण साकार हुन सकेको छैन । यसका लागि नेतृत्व तहमा रहने र कार्यान्वयन तहमा रहने सबैले सामूहिक संकल्प गर्दै सेवाप्रवाहमा इमान्दारिता साथ अग्रसर हुन आवश्यक छ । यसो भयो भने मात्र हरेक वर्ष मनाइने निजामती सेवा दिवसले सार्थकता प्राप्त गर्दछ ।

Opinion @ Social Network

ए जिनगी त सँग लडनुको मजा नै बेग्लै, तैले रुवाउन न छाड्दैन, म सधैं हारेर पनि हाँसि छाड्दैन ।

सोमन थापाको फेसबुक स्टेटसबाट www.facebook.com/Soman.Thapa यो सार्वजनिक सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरू रहेका छन् । यसका लागि हामी फेसबुक पेज www.facebook.com/shitalapati मा लगन गर्न सक्नुहुनेछ ।

नवजन्मचैतना दैनिकको रुपमा तपाईंलाई आइरहेको छ । यो पत्रिका अहक स्तरीय अनि पठनीय बनाउनको लागि तपाईंहरूको अतुल्य सुझावहरूको हातीलाई अर्चयौं अर्चौं छ । पाठक्युक्त तपाईंका सुझावहरू दिई हातीलाई अर्चौंछौं ।

नवजन्मचैतना दैनिक
भक्तवतील तानसेन, पाल्पा

प्रहरी कार्यालय	२४०१०१
दुधेश्वर	०११-५६०१२२
सुदूरपश्चिम	९७६०३०३६१९९
दुधेश्वर राममार्ग	०११-५६०१२३
भैरहवा	०११-५६०११९
अर्घाखाँची	०३३-५६०११९
मुग्लि	०३३-५६०११९
पारसी	०३३-५६०११९
गण्डकी	०३३-५६०११९
पाप्सा	०३३-५६०११९
इलाम रामपुर	०३३-६६१५४
अर्घाखाँची कार्यालय	
सुदूरपश्चिम	०११-५६०१२३
मुग्लि	०३३-५६०११९

सामाजिक सञ्जाल प्रतिबन्ध हुँदा कहाँ कहाँ पर्छ असर ?

नेपाल सरकारले विहीवार सामाजिक सञ्जालमाथि लगाएको प्रतिबन्धले देशको सूचना प्रविधि (आईटी) क्षेत्र गम्भीर असर पार्ने देखिएको छ । जसबाट लाखौं नागरिकको रोजगारी र समग्र व्यापार व्यवसायमा गहिरो र नकारात्मक प्रभाव पार्ने देखिएको छ । सरकारको यो निर्णयलाई अदृश्य र राष्ट्रिय हित विपरितको कदम चालेको छ । 'नेपाली आईटी दशक' र 'डिजिटल नेपाल'को सरकारी नारामाथि नै प्रश्नचिह्न खडा गरेको छ । सामाजिक सञ्जाल अहिले नेपालीहरूको दैनिक जीवनको अभिन्न अंग बनिसकेको छ । फेसबुक, इन्स्टाग्राम, टिबटजस्ता प्लेटफर्महरू केवल मनोरञ्जनका साधन होइनन् । अन्य सञ्चार, सूचना आदानप्रदान, सामाजिक सम्बन्ध कायम राख्ने र व्यक्तिगत तथा व्यावसायिक अवसरहरूको माध्यम बनेका छन् । मानिसहरूले आफ्ना सुख-दुःख बाँड्न, महत्त्वपूर्ण जानकारी लिनु-दिनु र आपत्कालीन अवस्थामा समेत यी माध्यमहरूको प्रयोग गर्ने गरेको यथार्थलाई सरकारले विर्सिने देखिन्छ । सरकार केही समय अघि टिकटकलाई नेपालमा प्रतिबन्ध लगाएको थियो । तर त्यसको ठूलो प्रभाव नपरे पनि ६ महिनापछि फुकुवा गरेको थियो । अहिलेको २६ भन्दा बढी सामाजिक सञ्जालमाथि लगाएको प्रतिबन्धलाई टिकटकमाथिको प्रतिबन्धसँग तुलना गर्न मिल्दैन । टिकटक मुख्यतया मनोरञ्जन केन्द्रित प्लेटफर्म भए पनि फेसबुकजस्ता माध्यमहरू व्यावसायिक गतिविधि, शिक्षा, स्वास्थ्य र सामाजिक परिचालनका लागि समेत व्यापक रूपमा नेपालमा प्रयोग भइरहेको छ । घरमा कोही मर्दा पर्दा मनामी ज्ञान समेत फेसबुक प्रयोग गरिन थालेको छ । जसले सामाजिक सञ्जाल नेपाली समाजमा कति गहिरोसँग जरो गाड्ने गरेको देखाउँछ । यसरी जीवनको हरेक पाटोमा जोडिएका प्लेटफर्महरूलाई अचानक बन्द गर्नु त्यसैले सामाजिक, मानसिक र आर्थिक रूपमा गम्भीर असर पार्ने देखिन्छ ।

चिरञ्जीवी अधिकारी

सामाजिक सञ्जालको नियमन र सञ्चालनका लागि सरकार एकलैले निर्णय गर्नुको सट्टा मल्टी-स्टेकहोल्डर (सरकार, निजी क्षेत्र, क्यान महासंघ, नागरिक समाज र स्वयं प्लेटफर्मका प्रतिनिधिहरू) सँग व्यापक छलफल गर्नुपर्छ । निर्देशन दिएर मात्र समस्या समाधान नहुने भन्दै अधिकारीले समय सुहाउँदो कानून र नीतिहरू बनाएर प्रविधिलाई कसरी सदुपयोग गर्ने भन्नेतर्फ ध्यान दिन आवश्यक छ । क्यान महासंघ र निजी क्षेत्रले विगत २०-३० वर्षदेखि आईटी उद्योगमा गरेको लगानी र अनुभवलाई सरकारले उपयोग गर्नुपर्छ । समस्याको समाधानतर्फ लैजान उर्जा दिन तयार रहेको तर सरकारले समन्वय गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ । सामाजिक सञ्जालमाथिको प्रतिबन्धले बेरोजगारी बढाउने र थप नेपालीहरूलाई विदेशिन बाध्य पार्ने अवस्था देखिन्छ ।

प्रविधिलाई नै बन्द गर्नुपर्छ भन्ने कुरामा कुनै पनि सूचना प्रविधिका विद्यार्थी, विज्ञ वा अभियन्ता सकारात्मक छैनन् । भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले मार्क जुकरबर्गसँग भेटेर भारतीय बजारको आवश्यकता र नियमहरूबारे छलफल गरेका छन् । तर नेपाल सरकारले पनि सोही अनुरूपको कूटनीतिक पहल गर्नुपर्ने थियो । तर सरकार एकपक्षीय निर्णय गरेको छ । त्यस्तो गर्नुको सट्टा, फेसबुक, टिबटजस्ता प्लेटफर्मका प्रतिनिधिहरूसँग वार्ता गरेर उनीहरूलाई नेपालमा दर्ता हुन, कर तिर्न र स्थानीय कानूनको पालना गर्न प्रोत्साहित गर्नुपर्ने थियो ।

सरकारको भूमिका र सभ्य रणनीतिको आवश्यकता : सरकारको अहिलेको अप्रोच (पहुँच) अतिक्रान्तियुक्त नभएको देखियो । अन्य विकल्प नभई सीधै प्रतिबन्ध लगाउनु गलत भएको र नेपालको इन्भाइरोमेन्ट, आईटी इकोसिस्टम र क्लचलाई बृद्ध बन्ने छ । चाडानै नै बन्द गर्दा, फेसबुक भनेर हामीले बन्द गर्ने स्थिति छैन । चीनको आफ्नै प्लेटफर्महरू छन् । तर नेपालमा त्यो अवस्था छैन । सरकारले स्वदेशी प्लेटफर्महरूलाई प्रोत्साहन गर्न आफ्नै प्लेटफर्म सिर्जना गर्न वा ल्यागुनिकाहरूसँग साझेदारी गरेर यस्तो वातावरण बनाउन सक्नुपर्छ ।

इन्जिनियरिङ कलेजका युवाले सोचेको साना सपना हो । यस्ता सपनाहरूमाथि प्रतिबन्ध लगाउनु भनेको देशको भविष्यमाथि नै प्रश्नचिह्न खडा गर्नु हो । सरकारको यो कदमले स्वदेशी तथा विदेशी लगानीकर्ताहरूको विश्वासमा कमी आउँछ । नेपालमा सूचना प्रविधि क्षेत्रमा लगानी गर्न हिचकिचाउने अवस्था आउन सक्ने खतरा बढेको छ । आईटी क्षेत्रको विकासका लागि आवश्यक पूर्वाधार, नीतिगत स्थिरता र विश्वासको वातावरण कमजोर हुँदा यसले लामो समयसम्म नकारात्मक असर पार्न सक्ने हुन्छ ।

आईटी इकोसिस्टममा धक्का र नवप्रवर्तनमा बबरौध : सरकारले एकाएक 'नेपाली आईटी दशक' घोषणा गर्दै सूचना प्रविधिबाट समृद्धि ल्याउने सपना बाँडेको छ भने अर्कोतर्फ आईटी क्षेत्रकै मेरुदण्ड मानिने सामाजिक सञ्जालमाथि प्रतिबन्ध लगाएर विरोधाभासपूर्ण नीति लिनु राम्रो होइन । सरकारको यस कदमले नेपालको समग्र आईटी इकोसिस्टममा ठूलो धक्का पुग्ने र नवप्रवर्तनको वातावरण विग्रने निश्चित छ । यसको ज्वलन्त उदाहरणका रूपमा हामीले 'हाप्रो पात्रो' नामक नेपाली एप पनि पर्नु हो । हाप्रो पात्रो कुनै सामान्य एप नभई विश्वव्यापी रूपमा नेपालीहरूले प्रयोग गर्ने, वैश्वव्यापीय नेपाली (एनआरएन)हरूका लागि समेत महत्त्वपूर्ण रहेको र सबैभन्दा धेरै डाउनलोड भएका नेपाली एपहरूमध्ये एक रहेको छ । हाप्रो पात्रो एक सफल नेपाली उत्पादन हो । यसलाई समेत बन्दको सूचीमा राख्नुले युवा उद्यमीहरूलाई गलत संदेश गएको छ । यो नेपालको प्लेटफर्म र

हुँदा उनीहरूको जीवनयापनमा संकट आउने र सञ्चालनका लागि सरकारले नकारात्मक प्रभाव पार्ने देखिन्छ । क्षीय साना तथा मझौला व्यवसायीहरू (एसएमई) र स्टार्टअपहरूले सामाजिक सञ्जाललाई आफ्नो उत्पादन तथा सेवाको प्रचारप्रसार र बिक्रीका लागि प्रमुख माध्यम बनाएका छन् । विज्ञापन, ग्राहक सेवा, अनालाईन व्यापार र बजारीकरणका लागि यी प्लेटफर्महरू अपरिहार्य बनिसकेका छन् । सरकारले लगाएको प्रतिबन्धले उनीहरूको व्यापार व्यवसाय घराशाथी बनाउनेछ । यसअघि पनि आईटी क्षेत्रमा अग्रसर नपारेर २ हजार देखि २ हजार ५ सय आईटी क्षेत्रका जनशक्तिहरू भारतमा काम गरिरहेका छन् । सरकारको यस कदमले बेरोजगारी बढाउने र थप नेपालीहरूलाई विदेशिन बाध्य पार्ने अवस्था देखिन्छ ।

प्रतिबन्ध होइन, नियमन र सहकार्य आवश्यक : सरकारको नियन्त्रणमा सोच र प्रतिबन्धको नीति गलत भएको छ । सामाजिक सञ्जाललाई पूर्ण रूपमा बन्द गर्नुको सट्टा प्रभावकारी नियमन गर्ने र सरोकारवालाहरूसँग सहकार्य गर्नेतर्फ सरकार लाग्नुपर्ने थियो । कनेटमा रेगुलेशन्स गर्नको रथो कम्पनीहरूसँग साझेदारी गर्नका लागि एउटा टिम खडा गर्नु थियो । तर सरकारले त्यो काम नगरेर उल्टो बाटोमा सरकार गएको देखिन्छ । आईटी व्यवसायीहरू नेपालको कानून मान्नुपर्छ भन्ने कुरामा आफूहरू सकारात्मक भए पनि प्लेटफर्म र

नियमन र सञ्चालनका लागि सरकार एकलैले निर्णय गर्नुको सट्टा मल्टी-स्टेकहोल्डर (सरकार, निजी क्षेत्र, क्यान महासंघ, नागरिक समाज र स्वयं प्लेटफर्मका प्रतिनिधिहरू) सँग व्यापक छलफल गर्नुपर्छ । निर्देशन दिएर मात्र समस्या समाधान नहुने भन्दै अधिकारीले समय सुहाउँदो कानून र नीतिहरू बनाएर प्रविधिलाई कसरी सदुपयोग गर्ने भन्नेतर्फ ध्यान दिन आवश्यक छ । क्यान महासंघ र निजी क्षेत्रले विगत २०-३० वर्षदेखि आईटी उद्योगमा गरेको लगानी र अनुभवलाई सरकारले उपयोग गर्नुपर्छ । समस्याको समाधानतर्फ लैजान उर्जा दिन तयार रहेको तर सरकारले समन्वय गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ । सामाजिक सञ्जालमाथिको प्रतिबन्धले बेरोजगारी बढाउने र थप नेपालीहरूलाई विदेशिन बाध्य पार्ने अवस्था देखिन्छ ।

दुधेश्वर	०११-५६०१२२	दुधेश्वर	०११-५६०१२२
सुदूरपश्चिम	९७६०३०३६१९	सुदूरपश्चिम	९७६०३०३६१९
दुधेश्वर राममार्ग	०११-५६०१२३	दुधेश्वर राममार्ग	०११-५६०१२३
भैरहवा	०११-५६०११९	भैरहवा	०११-५६०११९
अर्घाखाँची	०३३-५६०११९	अर्घाखाँची	०३३-५६०११९
मुग्लि	०३३-५६०११९	मुग्लि	०३३-५६०११९
पारसी	०३३-५६०११९	पारसी	०३३-५६०११९
गण्डकी	०३३-५६०११९	गण्डकी	०३३-५६०११९
पाप्सा	०३३-५६०११९	पाप्सा	०३३-५६०११९
इलाम रामपुर	०३३-६६१५४	इलाम रामपुर	०३३-६६१५४
अर्घाखाँची कार्यालय		अर्घाखाँची कार्यालय	
सुदूरपश्चिम	०११-५६०१२३	सुदूरपश्चिम	०११-५६०१२३
मुग्लि	०३३-५६०११९	मुग्लि	०३३-५६०११९

कृषि

शिक्षण र बुटिक पेसापछि 'ड्रागनफ्रुट'मा आकर्षित गौली

तनहुँको व्यास नगरपालिका-२ दमौली निवासी कल्पना गौलीले व्यावसायिक रूपमा सिउंडीफल (ड्रागनफ्रुट) खेती गरेकी छन् । उनले व्यास नगरपालिका-५ ढोडेनीमा सिउंडीफलको खेती गरेकी छन् । सोइ वर्ष शिक्षण र १५ वर्ष बुटिक पेसा गरेपछि गौली विगत तीन वर्षदेखि कृषितर्फ आकर्षित भएकी छन् । माँ अम्बे अलौकिक कृषि फार्म गर्दा गरी उनले व्यावसायिक रूपमा ड्रागनफ्रुटखेती गरेकी हुन् । नौ रोपनी जग्गा २० वर्षका लागि भाडामा लिएर यसको खेती गरिरहेको उनले बताइन् । बेनां खरिद, बगान तयारदेखि अन्य संरचना निर्माणमा रु एक करोड ५० लाख खर्च भएको उनको भनाइ छ । नौ रोपनीमध्ये सात रोपनी जग्गामा सिउंडीफलको खेती गरिएको छ । बाँकी जग्गामा आवश्यक संरचना निर्माण गरिएको

गौलीको भनाइ छ । गत वर्ष फार्माबाट उत्पादित सिउंडीफल, गिट्टा, सिलो, पिंडालु, मय्यौरा र मौसमी तरकारीको विक्रीबाट रु २० लाख आम्दानी भएको थियो । यसपटक चौथो छिन्मको ड्रागन बजारमा पुर्णउर्दा रु आठ लाख ५० हजार आम्दानी भइसकेको उनले उल्लेख गरिन् । ड्रागन विक्रीका लागि बजारको समस्या नभएको गौलीको अनुभव छ । उनले भनिन्, 'यहाँ उत्पादित सिउंडीफल दमौली बजारमा गाडीमा राखेर विक्री गर्ने गरेको छ । त्यस्तै प्रत्येक शुक्रवार अंबुखैरेनीमा लाग्ने हाटबजारमा पनि यसको माग उच्च छ, बजार समस्या छैन ।' अंबुखैरेनीको हाटबजारमा तीन सय किंलोसम्म सिउंडीफल विक्री हुने गरेको छ । दमौली बजारका व्यापारीहरूले पनि स्थानीयस्तरमै उत्पादित सिउंडीफल विक्री गर्नुपर्छ

भन्ने भावना विकास गरिसकेको उनको भनाइ छ । उनले भनिन्, 'बाहिरी जिल्लाबाट आएकाभन्दा स्थानीयस्तरमै उत्पादितलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्छ भनेर व्यापारीहरूले भन्नुहुन्छ । यसले पनि मलाई यसतर्फ प्रोत्साहित गरेको छ ।' ऋषिङ गाउँपालिका-१ भूपट्टारमा रहेको माइतीको जग्गामा खेती गर्ने सोच बनाए पनि पानीको समस्याले ढोडेनीमा जग्गा भाडामा लिएर खेती गरेको उनको भनाइ छ । उनले भारतबाट बेनां भगाएर सात रोपनी जग्गामा गाडेको पाँच सय २५ पौलमा ड्रागन लगाएकी हुन् । यहाँ गोदाम, एसीसहितको कोल्डस्टम, गाईहाउस र बगान अवलोकनका लागि भ्यूटार निर्माण गरिएको छ । सिउंडीफलमा रासायनिक मल प्रयोग गरिएको छैन । यसका लागि वैधिक मल प्रयोग गर्ने गरिएको गौलीको भनाइ छ ।

निगुरो बेचैरै छोराछोरीको पढाइदेखि घरखर्चसम्म

बराहक्षेत्र नगरपालिका-१० प्रकाशपुरकी सरिता उराँव जसलमा छोराछोरीको पढाइदेखि घरखर्चसम्म धान्दै आइकी छिन् । दिनमा र तीन सयदेखि र सात सयसम्मको निगुरो विक्री गर्ने उराँवले यसबाट दुई छोराछोरीको विद्यालय खर्च, खाजा खर्चका साथै घरमा दैनिक प्रयोग गरिने नुनतेल किनबेदछि लिएर दैनिक आवश्यकता पूरा गर्ने गरेको बताइन् । उनले भनिन्, 'निगुरोमा कुनै लगानी गर्नु पर्दैन, जङ्गलबाट टिपेर ल्याएर बेच्चा फाइदा हुन्छ, विनालगानी पैसा कमाउन सकिन्छ तर विहानै जान पाए धेरै पाइन्छ, छोराछोरीलाई स्कूल पठाउनुपर्ने भएकाले हिउँसोमात्र निगुरो जसल टिप्न जान पाउँछु ।' उनले निगुरो राम्रुनीको जङ्गलभित्रबाट टिपेर ल्याई राम्रुनी मन्दिर नजिकै सडक छेउमा दिनभर बेचेर बेलुका घर पकड्ने गरेको सुनाइन् । उनका अनुसार धेरै सङ्कलन भएको दिन इटहरी, इलरवा, भुमकालगायतका व्यापारीले आएर लैजाने गरेका छन् भने थोरै पाए बाटो हिँड्नेले नै खरिद गर्ने गरेको उनले बताइन् ।

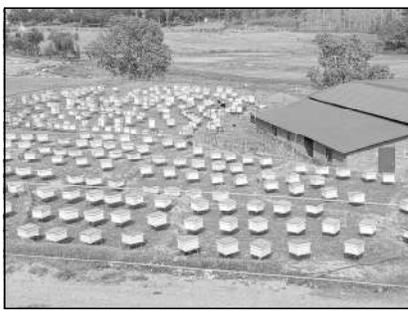

सङ्कलन गरेको निगुरो सागो मुठा रु २० मा विक्री हुने गरेको छ भने अलिक ठूलो मुठा रु ५० मा विक्री हुने गरेको उनले बताइन् । तीन वर्ष अगाडिदेखि निगुरो बेच्न सुरु गर्नुभएको उराँवले दसैं, तिहारको समयमा भने बढी आम्दानी हुने गरेको बताइन् । दसैंतिर धेरै मानिस घरायसी काममा

मौसम हुने बताइन् । यसैबाट छोराछोरीको कूलको खाजा खर्च, नुनतेलदेखि लिएर कलिलेकाहीँ बजार जाने खर्चसमेत पुराने बताइन् । बराहक्षेत्र क्षेत्रमा सरिता उराँवजस्ता धेरै परिवारका लागि जङ्गलबाट टिपेर सङ्कलन गरी आयआर्जनको प्रमुख स्रोत बनेको छ । जसलमा पाइने यस्ता अन्यायिक वनस्पतिले सिजनअनुसार स्थानीय महिलाहरूलाई आत्मनिर्भर बनाउन सहयोग पुऱ्याएको छ । राम्रुनी मन्दिर नजिकैको सडकमा विहान निगुरो बेच्ने एक दर्जनभन्दा बढी महिलाहरू भेटिन्छन्, उनीहरू निगुरो बेचेर घरखर्च टाँगे गरेको बताउँछन् ।

मौरीपालन व्यवसायमा ६० वर्षीय दीपकुमार

बोराही, उपमहानगरपालिका-१३ तुरुन्तपुरका दीपकुमार मगर मौरीपालन व्यवसायमा छन् । विगत २३ वर्षदेखि उनको दैनिकी मौरीको हेरचाहमै बित्ने गरेको छ । मौरीले राम्रै आम्दानी दिँदै आएकोले मौरीपालन व्यवसायमा उत्साह बढ्दै गएको ५९ वर्षीय मगरले बताउँछन् । व्यावसायिक रूपमा मौरीपालन गर्न थालेको दुई दशक बढी भयो । उनले भने, 'लामो समय भइसक्यो मौरीपालन गर्न थालेको आम्दानी पनि राम्रो भइरहेको छ । यसमा घरपरिवारको पनि सहयोग रहेको छ ।' मौरीपालन पूर्वाधार सामग्री उत्पादनमार्फत व्यवसायका लागि आवश्यक सामग्री उत्पादन गरी छिमेकी जिल्ला रोल्पा, सल्यान, प्यूठानसमागत जिल्लामा समेत आधुनिक सामग्री पठाउने गर्दछन् । अहिले उनको फार्मामा युरोपेली, इटाली, मेरीफेरा, सेरेना जातका मौरीका घार छन् । परिश्रम र मेहनत गर्ने हो भने गाउँमै बसेर पनि राम्रो आम्दानी गर्न सकिने उनको भनाइ छ । गत वर्ष माग बढेकाले रु छु सय प्रतिकिलो विक्री गर्ने गरेको र यो वर्ष भने खुद्रामा रु पाँच सय प्रतिकिलो

मह विक्री गर्दै आएको उनी बताउँछन् । थोक विक्रीका लागि भने जिल्ला मौरीपालन व्यवसायी सँको निर्णयअनुसार मूल्य निर्धारण गरिने उनले बताए । मौरीपालन व्यवसायबाट उनले वार्षिक रु १० लाख आम्दानी गर्न सफल भएका छन् । दुई/तीन वर्ष वैदेशिक रोजगारमा रहँदासमेत मगरले विदेशमा मौरीपालन गरेको देखि प्रभावित भएर नेपाल आएपछि व्यवसाय थालेको बताए । २०५७ सालमा सुरु गर्दा जिल्लामा व्यावसायिक रूपमा मौरीपालन गर्ने किसानको सङ्ख्या

१७ रहेको उनी स्मरण गर्दछन् । वर्षा र अत्यधिक चिसो हुने समय ब्याल गर्ने हो भने मौरीपालनबाट राम्रो प्रतिफल लिन सकिने भन्दै उनले मह उत्पादन र घार वृद्धि पनि सँगसँगै बढाउँदै लगेको उनले बताए । गुणस्तरीय मह भएकाले अधिकांश घरबाटै विक्री हुने गरेको मौरीपालक किसान मगर बताउँछन् । मौरीपालन व्यवसाय व्यावसायिक रूपमा सुरु गरेदेखि व्यवसाय थालेको बताए । २०५७ सालमा सुरु गर्दा जिल्लामा व्यावसायिक रूपमा मौरीपालन गर्ने किसानको सङ्ख्या

जुम्ली किसानलाई स्याउ टिप्न भ्याइनुभ्याई

जुम्लाका सात गाउँपालिकासहित एक नगरपालिका गरी आठवटा स्थानीय तहका स्याउ किसानलाई यो महामा बगैँचामा स्याउ टिप्न भ्याइनुभ्याई भएको छ । स्याउमा परिपक्वता तथा गुणिलोपन भरिएसँगै बगैँचामा स्याउ टिप्न सुरु गरिएको हो । स्याउ व्यापारी घरमै आएर खरिद गर्न थालेका छन् । पाकेको स्याउ विक्री गर्न थालेको तातोपानी गाउँपालिका-४ का स्याउ किसान उमराज पाण्डेले जानकारी दिए । बगैँचाको स्याउ टिपेर विक्री गर्ने थालिएको छ । स्याउ किसान पाण्डेले भने, "घरमै प्रतिकेजी ६५ मा विक्री सुरु गरेका छौं । गाउँकै स्थानीय व्यापारीले खुबै, नेपालगञ्ज लैजाने गरेका छन् ।" करिब एकसय बढी स्याउका विस्का लगाएकामध्ये ५० जम्नाको प्रतिशत स्याउका विस्काले फल दिएको छ । गत वर्षभन्दा यो वर्ष स्याउ उत्पादनमा ४० प्रतिशत कम फलेको स्याउ किसान पाण्डेको भनाइ छ । हिमा गाउँपालिकाका स्थानीय स्याउ व्यापारी प्रकाश रोकायाकाअनुसार अहिले स्याउ किसानका बगैँचामा पुगेर स्याउ खरिद गर्न थालिएको छ । जिल्लाका कति प्रतिशत स्याउ उत्पादन भएको छ र कति प्रतिशत स्याउ बाहिरी जिल्लामा निर्यात भएको छ भन्ने तथ्याङ्क सङ्कलन गर्न का लागि जुम्ला र कालिकोट जिल्लाको सिमानामा रहेको नमरा ष्टरी चौकीलाई तथ्यांक सङ्कलन गर्न जिम्मा दिएको कृषि विकास कार्यालय जुम्लाका निमित्त प्रमुख रामभक्त अधिकारीले जानकारी दिए । गत वर्षभन्दा यो वर्ष स्याउ उत्पादन केही घटेको अनुमान गरिएको छ । सही तथ्याङ्क आउन केही समय लाग्ने भएको छ । यहाँका स्याउ किसानदेखि उमरी र समुहलाई ५० प्रतिशत अनुदानमा स्याउका विस्का दिने गरेको छ । गोठेजै जातको स्याउ असोजदेखि राम्रोसँग पाइने हुँदा अहिले स्थानीय जातको र गोठेजै जातको स्याउ मिलाएर व्यापारीले लिने गरेका छन् । विशेस गरी सडक संञ्जालसँग जोडिएका स्याउ बगैँचाकाको स्याउ संकलन गरेर व्यापारीले तिराईका जिल्लामा विक्री गर्न लगी सकेको कृषि विकास कार्यालय जुम्लाका निमित्त

प्रमुख अधिकारीको भनाइ छ । जुम्लामा चार हजार एक सय २० हेक्टर क्षेत्रफलमा स्याउ खेती हुँदा २९ सय हेक्टर क्षेत्रफलमा करिब यो वर्ष १६ हजार मेट्रिक टन स्याउ उत्पादन हुने अनुमान गरिएको छ । स्याउ निर्यातबाट जिल्लामा फरुडै ४५ करोड बढी आम्दानी हुने आंकलन छ । जुम्लाको आर्थिक समृद्धिसँग जोडिएको स्याउ खेतीको विस्तार र उत्पादन बढिने पछिल्लो समय जुम्ली किसानको दिनचर्या फेरिन थालेको कृषि विकास कार्यालय जुम्लाका निमित्त प्रमुख अधिकारीको भनाइ छ । स्याउको बजार प्रवर्द्धनका लागि यहाँका कृषि समूह, सहकारीलाई १२ हजार जुम्ला एफएल लेबोको कार्टुन ५० प्रतिशत अनुदानमा वितरण गरेको कृषि विकास कार्यालय जुम्लाले जनाएको छ । जिल्लामा स्थानीय जातको जुम्ली स्याउ, इटाली, गाला, गोल्डेन, फुजी र जेनाप्रिन्स जातका स्याउको खेती हुँदै आएको प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना कार्यान्वयन एकाइ जुम्लाका सुचना अधिकारी परमराज काकीको भनाइ छ । यहाँका करिब १८ हजार घरघरुटी स्याउ खेतीमा निर्भर रहेको परियोजनाले जनाएको छ । तरकारी खेतीबाट स्वरोजगार बन्दै जुम्लाका महिला पछिल्लो समयमा तरकारी खेतीबाट यहाँका महिला स्वरोजगार बन्दै गएको छ । यहाँको तिला गाउँपालिका-८ स्थित जुम्लाकोटा गाउँका महिला तरकारी खेतीबाट मनरय आम्दानी गर्दै आएका छन् । केही वर्ष अघि लगाउने खेतीमा कुनै सँच नराखेका यहाँका महिला अहिले विभिन्न प्रकारका सीपमुलक तालिमदेखी तरकारी खेती लगाउने प्रविधिको ज्ञान प्राप्त भएपछि यहाँका महिला तरकारी खेतीतर्फ आकर्षित भएको स्थानीयवासी शोभा बनेलीको भनाइ छ । बरुड भिजन इन्टरनेशनल नेपालको आर्थिक सहयोगमा कर्णाली

एकीकृत ग्रामीण विकास तथा अनुसन्धान केन्द्र (किडाको) नेपाल जुम्लाले संचालन गरेको पोषण तथा उन्धान/शैल विधिकोषाजर्न परियोजना लागुपारेदेखी गाउँका महिलाको आय आर्जनमा सुधार ल्याएको छ । स्थायीवासी बस्नेतले भने, "गाउँमै जलवायु मैत्री कृषिको पाठशाला स्थापना गरी तरकारीखेती गरेर गाउँकै महिला आत्मनिर्भर बनेका छन् । कृषक समूह मार्फत मौसमी तथा बेमौसमी तरकारीसितै तरकारी रगत अर्को वर्षमा एक लाख आम्दानी लिन सफल भएको बस्नेतले जानकारी दिए ।" जलवायु मैत्री कृषि प्रविधिबाट उत्पादन गरेको गोलभेडा पालिकाको रारासेरी बजार, नाममा र जुम्ला सदरमुकाम खलंगा बजारसम्म पुग्ने गरेको छ । अहिले गाउँमै गोलभेडाको प्रतिकेजी ४० सँख्यामा विक्रीहुने गरेको छ । खनजोत लगायतमा प्रयोग हुने हलिट ट्याबाट परियोजनाबाट पाएपछि काम गर्न सज्ज भएको उक्त गाउँका स्थानीयवासी लक्ष्मी रावतको भनाइ छ । जलवायु मैत्री कृषि प्रविधिबाट गड्यौल मस, गमी वास, छापो विधि, भोल मस, ल्याण्टिक हाउस, पानी पांखरी, कम्पोस्ट मल र बायोचारको प्रयोग गरेर तरकारी खेतीबारे तालिमदेखी प्रविधिको सिपमुलक तालिम दिएको किडाको जुम्लाका मुख्यकन तथा अनुगमन अधिकृत ललित डुप्रीले बताए । तरकारी खेतीलाई प्राथमिकता दिएका गाउँका कृषकलाई यातायातको राम्रो सुविधा नहुँदा समस्या भएको छ । उत्पादित तरकारी बजारसम्म ढुवानी गर्न समस्या भएको यहाँका स्थानीयवासी बताउँछन् ।

